

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. října 2024 v senátu složeném z Mgr. Víta Sochovského, předsedy senátu, a přísedících Mgr. Libora Pospíšila a Věry Blažejové,

takto:

Obžalovaný

O. G.

narozený [redacted] trvale bytem [redacted] okres Kladno, adresa pro účely doručování [redacted] okres Kladno,

se dle § 226 písm. a) tr. řádu **zprošťuje obžaloby** státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kladně ze dne 30. 4. 2024, sp. zn. 1ZT 217/2023, pro skutky spočívající v tom,

že

- 1) od počátku roku 2009 do 21. 4. 2022 na adrese [redacted] v obci [redacted] okres Kladno, ve venkovním přístavku rodinného domu, psychicky a fyzicky týral poškozené R. [redacted] V. a V. K. [redacted] a jejich nezletilé děti poškozené J. V. [redacted] narozeného [redacted] J. V. [redacted] narozenou [redacted] I. V. [redacted] narozenou [redacted] M. V. [redacted] narozenou [redacted] a R. V. [redacted] narozeného [redacted] tím způsobem, že mu museli odevzdávat všechny vydělané peníze s odůvodněním, že u něj bydlí a musí jej tedy poslouchat a sloužit mu, masírovat jej, vařit mu, uklízet mu, což činili, dále rozhodoval o výchově dětí, které opakovaně trestal fackami, údery rukou do obličeje a údery gumovou hadicí do těla, křičel na ně, přikazoval jim nepřiměřené množství domácích prací a nutil poškozené jíst zbytky jídel z jídelny určené pro dobytek,
- 2) v blíže nezjištěné době v roce 2018 na adrese [redacted] v obci [redacted] okres Kladno, v rodinném domě, fyzicky napadl nezletilou poškozenou I. V. [redacted] narozenou [redacted]

kopy a údery pěstí do těla s tím, že pokud mu nevrátí částku 250 000 Kč, tak ji naleje horkou vodu do pusy,

- 3) v blíže nezjištěné době v roce 2018 na adrese [REDACTED] v obci [REDACTED], okres Kladno, v rodinném domě, sděloval poškozenému R [REDACTED] V [REDACTED], že pokud od něj odejde, tak jej hledat nebude, ale pokud jej potká, tak to nepřezíje a opakovaně mu ukazoval meč zavěšený v pokoji na zdi, přičemž mu sděloval, že mu s ním uřeže ruce,
- 4) v blíže nezjištěné době od roku 2018 do roku 2022 na adrese [REDACTED] v obci [REDACTED], okres Kladno, ve venkovním přístavku rodinného domu, opakovaně poškozenou nezletilou J [REDACTED] V [REDACTED], narozenou [REDACTED], zavalil v posteli vahou svého těla, přitiskl ji k posteli, a i přes její slovní a fyzický odpor ji hladil po celém těle, sahal jí na prsa a mezi nohy, svlékal ji, strkal jí prsty do vagíny, a takto jednal, ačkoliv věděl, že poškozená nezletilá J [REDACTED] V [REDACTED] je osobou mladší 18 let,
- 5) v blíže nezjištěné době od roku 2018 do roku 2022 na adrese [REDACTED] v obci [REDACTED], okres Kladno, ve venkovním přístavku rodinného domu, sdělil poškozené nezletilé J [REDACTED] V [REDACTED], narozené [REDACTED], že pokud někomu řekne o tom, že ji znásilnil, tak ji přiváže a bude ji polévat horkou vodou nebo jí vytrhá zuby,

neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro které je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného O [REDACTED] G [REDACTED] byla dne 3. 5. 2024 podána obžaloba pro výše popsání skutky, v nichž bylo Okresním státním zastupitelstvím v Kladně spatřováno spáchání trestných činů týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, 2 písm. a), c), d) tr. zákoníku, ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, vydírání dle § 175 odst. 1, 2 písm. f) tr. zákoníku, nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku.
2. Obžalovaný O [REDACTED] G [REDACTED] při hlavním líčení uvedl, že se necítí být vinen, obžaloba míchá pravdu se lží. Posléze velmi rozsáhle popsal, jak se s rodinou V [REDACTED] poznal v roce 2003 a jak došlo k tomu, že si mohli na jeho pozemku v [REDACTED] postavit svůj domek. Vše začalo tím, že chtěl rodině V [REDACTED] pomoc, když přes R [REDACTED] V [REDACTED] staršího zjistil, že na tom nejsou nejlépe a nemají kde bydlet. R [REDACTED] V [REDACTED] starší byl dle obžalovaného pracovitý, a tak si ho obžalovaný najal na práci spojenou s likvidací šrotu, který měl obžalovaný na dvoře. Nejprve zařídil rodině bydlení ve Slaném, později šla rodina k němu na pozemek do [REDACTED]. V té době měla rodina V [REDACTED] 4 děti, nejmladší byla jen několikaměsíční M [REDACTED], R [REDACTED] V [REDACTED] mladší se narodil až když rodina bydlela u obžalovaného. Stavbu domu dotoval obžalovaný jak finančně, tak i materiálem, domluva byla, že mu to rodina později splatí až budou vydělávat. Děti z rodiny V [REDACTED] nebyly dle obžalovaného příliš dobře vychované, stále něco ničily, neposlušaly. Kvůli tomu je obžalovaný neměl rád a dával jim to najevo, zvláště když ničily jeho věci, např. mu zničily nový Mercedes, který si pořídil a když ho chtěl prodat, musel slevit 100 000 Kč. Zatímco rodina bydlela v domku, obžalovaný a jeho matka žili v domě, který již na pozemku byl, jde o bývalou hospodu. V domě bydlela rovněž sestra obžalovaného se svými šesti dětmi. Zpočátku bral rodinu V [REDACTED] jako sousedy, ale toto se v průběhu času měnilo a V [REDACTED] děti začaly matce obžalovaného říkat babičko, rodiny se sblížily. R [REDACTED] V [REDACTED] starší a jeho žena V [REDACTED] K [REDACTED] si dle obžalovaného příliš nevěřili, on o ní říkal, že je rozhazovačná a ona o něm, že všechny peníze prochlastá. Dohodli se proto na tom, že peníze si budou dávat k obžalovanému, jelikož umí šetřit a o věci se postarat. Obžalovaný jim proto dělal takovou kasičku. Když K [REDACTED] skončila mateřská, začaly jim problémy, jelikož ona nebyla zvyklá pracovat a rodině chyběly peníze. Spory měli i s obžalovaným, který je odmítl

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

dotovat. Na to pak V. K. znovu otěhotněla, a narodil se nejmladší syn R. V., aby mohli dále čerpat mateřskou a rodičovskou. Obžalovaný svoje děti nikdy neměl a děti V. bral v podstatě jako svoje vlastní, měl je rád, zvláště když byly malé, byly dle obžalovaného perfektní. Později s pubertou se jejich chování zhoršilo. Obžalovaný popsal problémy a hádky s nejstarším synem V. J., který se začal s nástupem puberty projevovat odbojně vůči dospělým a také jim často lhal. Výchovu obžalovaný přenechával rodičům, nicméně když děti přistihl při lži, když mu lhaly do očí, vytahal je za uši. Dle obžalovaného děti často kradly, braly rodičům cigarety a tabák a od mala kouřily. Obžalovaný následně vypovídal vcelku neuspořádaně a líčil soudu mnoho událostí a historek ze soužití s V. Vylíčil soudu také moment, kdy se V. K. rozhodla, že R. V. starší opustí, ale všichni ji společně přesvědčili, aby neodcházela od dětí úplně, ale aby se nastěhovala k obžalovanému. Jeho matka s tím nesouhlasila, měla to za zvrácené. Když takto K. R. V. staršího opustila, ten propadl pití ještě více, dle obžalovaného ho to zlomilo. Dle obžalovaného nebyl ani jeden z rodičů dětem dobrým vzorem. Obžalovaný K. nabídl bydlení a toho využila a šla bydlet k němu. O této změně OSPOD věděl. Obžalovaný žil s K. asi 4 nebo 5 let, po čase spolu již žili jako partneři i intimně. Nakonec K. odešla i od obžalovaného. Postupně takto obžalovaný popsal celé z hlediska obžaloby rozhodné období, kdy s ohledem na časové rozmezí jde o výpověď velmi rozsáhlou, avšak současně ne vždy časově uspořádanou a prokládanou epizodními popisy situací, které si právě vybavil. V obecné rovině bylo z jeho výpovědi zjištěno, že veškeré za vinu mu kladené jednání popírá a nejsou mu zřejmé důvody, proč stojí před soudem.

3. Svědkyně M. V. v rámci svědecké výpovědi uvedla, že dobu, kdy se do přistěhovali si již úplně nevybavuje, jelikož byla v té době úplně malinká. Žili tam skoro 17 let, přičemž dle svědkyně to bylo tak, že obžalovaný a jeho matka se o ně jako o rodinu starali. Obžalovaný jim nakupoval jídlo, protože matka ani otec svědkyně tohoto nebyli schopní. Když byla svědkyně a její sourozenci starší začal jejich otec hodně pít, bylo to v době, kdy je opustila matka. Veškerou zlost z tohoto opuštění si otec vybíjel na nich, na dětech, dle svědkyně to byl on, kdo je mlátil a týral. Byla i období, kdy neměli pořádně ani co jíst, jelikož obžalovaný jim přestal peníze dávat, jelikož mu svědkyně a její sourozenci kradli peníze. Jako rodina byli pod dohledem OSPODu, nejvíce si svědkyně vybavuje paní B., která k nim chodila. Svědkyně se jí i svěřila s tím, že je otec mlátí, ale nestalo se nic. Později to svědkyně začal řešit úteky z domova, dvakrát skončila na „psychárně“. Zhruba před necelými 3 lety se svědkyně definitivně rozhodla, že už se domů nevrátí, zjizvila se, aby už do nikdy nemusela a vybrala si diagnosták. Když se doma vědělo, že dorazí OSPOD na kontrolu, muselo se uklízet, maskovat špína, nakoupilo se jídlo, které jindy ne a oni jako děti měly zakázáno mluvit. Jelikož svědkyně nechtěla být v domě, který postavil její otec, nechali jí po určitou dobu bydlet u obžalovaného a jeho matky, která už u něho byla nastěhovaná poté, co opustila otce svědkyně. Svědkyně obžalobu viděla a četla ji a považuje ji za úplnou blbost. Vysvětluje si to celé tak, že její rodina si vše vymyslela, jelikož museli doma dělat spoustu věcí, které jim nevoněly. Svědkyně sama za sebe uvedla, že pokud je doma někdo týral, byl to jednoznačně jejich otec, který je mlátil, kopal do nich, byl často „ožralý“, stalo se, že ani nepřišel týden domů. Než odešla z domu máma, byla to i ona, kdo je mlátil, ta si na ně brala zahradní hadici. Svědkyně připustila, že facku dostala i od obžalovaného, ale pokud se tak stalo, vždy to mělo nějaký důvod, např. byla drzá na matku obžalovaného. Nešlo ale o žádné bezdůvodné násilí, nezlobí se na něj, jelikož v podstatě byl v právu. Svědkyně si vzpomíná, že když se řešila ústavní péče, která jim po odchodu matky hrozila, psala na soud nějaký dopis na podporu otce, slíboval jim, že se všechno změní, že se polepší. Dopis jí nadiktoval otec, co má soudu napsat. Když pak šla svědkyně bydlet k obžalovanému a své matce, bylo tam aspoň číslo, ale matka si z ní udělala po čase služku. Vůči obžalovanému necítí svědkyně žádnou negativní emoci, on byl naopak tím, kdo se o ně staral, bral je na výlety, nákupy. Se sourozenci svědkyně příliš v kontaktu není, občas si napíší. Svědkyně se osamostatnila, našla si přítele a plánují

společnou budoucnost. O diagnostického ústavu, kde byla dostala byt na Žižkově, pracuje jako pečovatelka.

4. Svědek R. V. narozený (dále také jen R. V. starší) uvedl, že si vše na obžalovaného vymyslel, byl k podání vysvětlení donucen policií ale i svou nejstarší dcerou, kteří ho chtěli nechat zavřít do basy. Musel vypovídat co mu řekli, byť se to nezakládá na pravdě. Báł se, aby neskončil ve vězení, čímž mu dcery a bývalá hrozily. Ve skutečnosti se dle svědka nedělo nic z toho, co je obžalovanému kladeno za vinu. Ve skutečnosti se nedělo prakticky nic, ve skutečnosti akorát jeho děti neposlušely, měly nenechavé ruce, kradly peníze, ukradly telefon a pak měly strach z trestu. Na policii vypovídaly jeho dcery proti obžalovanému a proti svědkovi, že byly týrány a kdesi cosi. Ze o svědkovi takto vypovídaly a obžalovaném se dozvěděl až na policii ve Slaném. On sám na policii vypovídat nechtěl, chtěl jít pryč ale vyšetřovatel svědka chytil za rameno, posadil ho na židli a řekl mu, aby začal zpívat nebo si půjde sednout. Později svědkovi volala jeho dcera J., která mu řekla, že jestliže nebude vypovídat tak, jak má, že ho nechají zavřít. Následně svědek popsal život své rodiny v v sousedství s obžalovaným. Byl dotazován na konkrétní skutky popsané v obžalobě, žádný z nich nepotvrdil. Vše s odstupem času vidí jednoduše, jeho dcery si to vymyslely a chtěly na obžalovaného hodit špínu nějakou, protože se bály, že budou mít problémy kvůli té krádeži, co udělaly. Svědka k tomu donutily taky. Při hlavním líčení chce ale uvést věci na pravou míru a říká pravdu. Svoje předchozí jednání, kdy výpověď dcer potvrdil, hodnotí jako chybu, neměl to dělat, ale báł se říct pravdu, aby nešel do basy.
5. Svědkyně I. V. v rámci spontánní výpovědi uvedla jen vcelku stručně, že když v byli, tak byli mláčený, jedli zbytky. Matka byla dle svědkyně věčně pryč, chodila buh ví kam. Otec ten byl neustále opilý. Dle svědkyně jediný, kdo je tzv. vedl k životu byla matka obžalovaného, která je vychovávala od malička. Starala se o ně, brala je jako vlastní děti. Dle svědkyně matku skoro neviděli a otcí bylo vše jedno. Obžalovaný pak řekl, že když u něho bude rodina V. bydlít, tak mu musí odevzdávat peníze, s tím, že se o ně staral. Dle svědkyně je pravdou, že se o ně staral, ale když něco neudělali, nebo udělali špatně, tak je obžalovaný zmlátil. Mlátil je i táta, dle svědkyně se nedá říct, kdo je mlátil víc. Byly to facky, ale také mláčení hadicí. Hadicí je mlátil táta, obžalovaný taky. Dle svědkyně je (dětí) mlátila i máma, když ještě v byla a když odešla, tak si spíše vylévala vztek. Svědkyně to v vydržela do 17 let a pak také utekla. Bylo to kvůli tomu, že jim rodina přišla na to, že mají telefon, který mít nesměly a měly za to být zmláceny. Svědkyně připustila, že obžalovanému kradly peníze, dohromady vzaly asi 42 000 Kč. Otec z toho nakupoval pro rodinu. Když to obžalovaný zjistil přivázel je k posteli a mlátil, dokud se nepřiznaly, šlo o svědkyni, sestry M. a J. a bratra R. Hovořila také o incidentu, kdy její otec a mladší bratr poničili Mercedes obžalovaného, když po sobě házeli kameny. Mladší bratr za to byl bit. O tom, že je doma mlátí se svědkyně svěřila ve škole, ale řekli jí, že to bude dobré, že šlo jen o hádku. Dohlížela na ně sociálka, ale pro tu byl v udělaný byt, aby vše vypadalo lépe než bylo. Sociálce se nikdy nesvěřili, jelikož se vše nahrávalo a nahrávky se musely pak ukazovat obžalovanému. Asi jako nejhorší, popsala svědkyně incident, kdy nechtěně přemístila obžalovanému 250 000 Kč z jedné lékárníčky do druhé, aniž věděla, že tam peníze jsou. To jí obžalovaný hodně zmlátil, dostala pěstí do obličeje a chtěl svědkyni nalít vařící vodu z konvice do krku. U toho byl její otec a dále sestra M. a snad i mladší bratr R. Z rodiny se nejvíce svědkyně baví se starší sestrou J. a mladším bratrem R., se kterým jsou společně v Dětském domově. S nejstarším bratrem J. se nebaví, v dětství ji mlátil, škrtl a v jednom případě ji i obtěžoval. Když se s tím svěřila rodině, smáli se jí. Obžalovaný dle svědkyně mlátil i její rodiče, viděla když po matce hodil židli a otec dostal jednou, když nepřinesl výplatu. Sama svědkyně byla mlácena tak jednou denně, vždy když se něco stalo. Do školy si modřiny po bití maskovaly oblečením. Postoj sestry M. k celé projednávané věci si svědkyně vysvětluje tak, že si vybrala mezi rodinou a obžalovaným.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

6. Svědkyně J. V. při hlavním líčení vypověděla, že v [redacted] se toho dělo mnoho. Na úvod zmínila několik událostí, kterým ze strany obžalovaného čelil její bratr R. (obžalovaný mu chtěl cpát psí výkaly do pusy, protože je neuklidil), sestra I. (incident popsáný v bodě 2/ obžaloby) i jí samotné a sestře M. (sexuální obtěžování). Dle svědkyně obžalovaný obtěžoval obě její sestry, ale ony to nechtějí říct. Dále svědkyně obsáhle popsala život rodiny v [redacted] tak, jak jej vnímala ona. Nechápe proč pravdivě nevypovídají a sestra M. a mladší bratr R. Obžalovaný je mlátil všechny bez výjimky, používal zahradní hadici. Vždy to bylo za trest, za cokoli. Otec se obžalovanému dle svědkyně nedokázal postavit, navíc když je opustila matka, stal se z něj alkoholik. Ačkoliv se snažila otce přesvědčit, aby je sbalil a odešli, neudělal to. Když už to nedokázala snášet, rozhodla se k útěku a nakonec vzala s sebou i sestru I. která jí na útěk přišla. Následně svědkyně velmi emotivně popsala sexuální obtěžování ze strany obžalovaného, k němuž docházelo od jejích 17 let a trvalo 4 roky. Nedokáže říci jak často se to dělo. Nikdy ale nedosáhl svého, řekla mu, že to nahlásí na policii, a tak se o nic nepokusil. Byla v té době ještě panna. Obžalovaný o ni jevil zájem a nabízel ji, že by mohla být jeho partnerkou. Dotýkal se jí na nahém těle, na intimních místech, na prsou, mezi nohama. Přestože plakala, měl silovou a váhovou převahu. Svědkyně si myslí, že totéž se dělo i sestře I. a sestra M. údajně měla s obžalovaným sex dobrovolně v době, kdy jí bylo 14 let. Přímo se sestrou M. to ale neřešila, nejsou příliš v kontaktu, když už se sestra ozve, chce po ní peníze. Ani svědkyně nikdy neuvažovala o tom, že by se s tím, co se jí dělo někomu svěřila. Jako rodina byli pod dohledem sociálky, ale měli pro ni připravený byt, kde „bydleli“ pro účely kontrol. Na jednáních se sociálkou se musely nahrávat, aby obžalovaný a jeho sestra přesně věděli, co děti říkaly. Nejhuře se k nim dle svědkyně choval obžalovaný a poté jeho sestra, ta je naštěstí bila jen rukama. Je pravdou, že je mlátila i matka, ale to bylo za věci, kdy si to zasloužily. Mlátila je hadicí. Svědkyně nerozumí tomu, proč její sestra M. vypovídá odlišně než ona, zjevně bere obžalovaného více jako rodinu, než své sourozence a rodiče. Od sestry I. se dozvěděla, že otec je znovu bez práce a je údajně opět v kontaktu s obžalovaným a jeho rodinou. V dopisech na rozloučenou psala záměrně některé věci, které nebyla pravda. Neutekly s žádným klukem, ale doufala, že takto je nebudou hledat. Ohledně peněz ty chtěla vrátet, ale matka jí řekla, že to stejně byly jejich peníze.
7. Svědkyně V. K. vypověděla, že po nastěhování do [redacted] vše fungovalo asi rok. Dohodli se, že budou obžalovanému dávat peníze, aby se R. V. starší nepopil. Později se musely odevzdávat i výplaty. Obžalovaný za to sice dělal nákupy, ale nakupoval jen ty nejlevnější věci, aby se šetřilo, měli některé věci (např. šampon) na příděl. Měli od obžalovaného nastavený pevný režim, děti hned po škole musely pracovat na dvoře, neměly čas ani na úkoly. Svědkyni vadilo, že žijí, jak žijí, ale s pěti dětmi neměli kam jít. Svědkyně dále popsala, jak vypadalo jejich bydlení a bydlení obžalovaného, kdy oni jako rodina žili v malém domku, který postavil její bývalý partner, obžalovaný žil ve zděném stavení, níž na tomtéž pozemku. První z [redacted] utekl nejstarší syn J., poté v roce 2019 odešla svědkyně, ale byla donucena. Po určitou dobu ještě bydlela mimo domek, kde byla rodina, a měla mít samostatný byt v bydlení obžalovaného, který se jí tam ale posléze nastěhoval s tím, že se musí šetřit na topení. Z jejího pohledu obžalovaný i pomáhal, díky němu měly děti svačiny do školy, mohli díky němu chovat prasata na maso. Bývalý partner svědkyně nezajišťoval dle jejího mínění v podstatě nic, bylo mu všechno jedno a hlavně hodně pil, vše co teklo a každý den. Náladu měl pod vlivem alkoholu proměnlivou, když byla nálada špatná, tak řval a mlátil. Děti i svědkyni. Dělal také velké rozdíly v dětech, upřednostňoval hlavně J. a malého R. Obžalovaný se k nim choval i hezky a pomáhal, ale když si mu jeho matka na děti postěžovala, přišel a děti zbíl. Bíl je zahradní hadicí, ale i rukou. Nebylo to každý den, ale vždy to bylo z nějakého důvodu. Jí samotné jednou vyhrožoval, že jí přetáhne židlí, čemuž beze slova přihlížel bývalý partner svědkyně. Nejvíce děti dle svědkyně bíl obžalovaný a pak ona sama. Seřezala je např. když kradly nebo byly problémy ze školy. Také se stalo, že použila hadici.

OSPODu se snažila svědkyně několikrát svěřit, ale ti to nerespektovali. Nikdo nikdy neřešil, co se tam v [REDAKCE] skutečně dělo. Svědkyni nikdy nenapadlo nahlásit vše na policii. Největší terory ale byly v době, kdy už svědkyně v [REDAKCE] nebyla. Dcera M [REDAKCE], ač byla taky bita stejně jako ostatní, tak dle svědkyně nemluví pravdu, jelikož vždy byla a je na peníze. Už dříve je obžalovanému hodně kradla. I [REDAKCE] a [REDAKCE] dle svědkyně utekly, protože se obžalovaný pokusil J [REDAKCE] znásilnit. Když ještě svědkyně v [REDAKCE] žila, nikdo se jí s ničím takovým nesvěřil. Sama nikdy ničemu obdobnému ze strany obžalovaného nečelila.

8. K výslechu svědka R [REDAKCE] V [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] (dále také jen „R [REDAKCE] V [REDAKCE], mladší“) přistoupil soud oproti původnímu plánu proto, že napsal soudu své čestné prohlášení, v němž popsal situaci příznivě pro obžalovaného. Na úvod vypověděl, že jemu v [REDAKCE] nic nechybělo. Dopis, který napsal, psal se svým otcem, když byl u něj doma. Rozumí tomu, jaký je rozdíl mezi pravdou a lží, to co píše v dopise je pravda. Je pravda, že je obžalovaný čas od času plesknul, třeba když obžalovanému rozbili auto. Neřekl by ale, že je obžalovaný týral. Žádné jiné fyzické tresty, než facky si svědek nepamatuje, a to ani ze strany rodičů. Jak věc vnímají jeho sourozenci, to svědek neví, o soudu se nebavili. Nikdo ho kvůli výpovědi neovlivňoval ani se o to nesnažil. Obžalovanému říkali strejdo, jeho matku měli jako „babičku“. Obžalovaný jim pomáhal, měl auto, jezdil např. pro jídlo, nakupoval apod. K dalším otázkám již svědek odpovídal zhusta tak, že neví či si nepamatuje. Pozoruhodné nicméně je, že nedokázal říci ani to, co do dopisu napsal.
9. Ve věci byly dále provedeny listinné důkazy. Zejména pak kompletní spis zdejšího soudu sp. zn. 42 P 464/2008, který zachycuje všechna podstatná soudní rozhodnutí týkající se rodiny V [REDAKCE] a k nim opatřené podklady. Mezi ty patří především zprávy OSPODu Slaný, dále zprávy ze škol, lékařské zprávy atd., a to ve vztahu ke všem dětem rodičů R [REDAKCE] V [REDAKCE] staršího a V [REDAKCE] K [REDAKCE]. Nutno pak dodat, že v celém tomto spisu, který podrobně mapuje rodinu V [REDAKCE] po dobu 16 let, není ani jen jednou zmíněno jméno obžalovaného, ačkoliv rodina žila v jeho bezprostřední blízkosti na adrese [REDAKCE], kdy jde o nemovitost vlastněnou matkou obžalovaného. Fragменты tohoto spisu byly poté provedeny také speciálně jako samostatné listiny v rámci dokazování (zprávy OSPOD, zprávy dětského centra, zprávy ZŠ, zprávy DD, zpráva Pedagogicko-psychologické poradny).
10. Z protokolu o ohledání věci bylo zjištěno, že tímto způsobem si orgány činné v trestním řízení opatřily z mobilního telefonu A [REDAKCE] V [REDAKCE] část komunikace vedené mezi V [REDAKCE] K [REDAKCE] a obžalovaným, která byla vedena v dne 21. 5. 2022.
11. Ze zprávy dětského centra Kladno ze dne 9. 5. 2022 bylo zjištěno, že dne 4. 5. 2022 proběhlo setkání 4 sourozenců V [REDAKCE] – J [REDAKCE], I [REDAKCE], R [REDAKCE] a M [REDAKCE], při kterém se tito nepohodli na tom, co se jim mělo doma dít za příkoří a M [REDAKCE] V [REDAKCE] osočila sestry ze lži s tím, že ne vše, co řekly OSPODu je pravda. Všichni sourozenci s shodli, že byli nejprve bití matkou, po jejím odchodu opilý otcem a jeho nepřítomností ostatními.
12. Z návrhu na nařízení ústavní výchovy bylo zjištěno, že tento byl sepsán dne 5. 12. 2018 přičemž OSPOD Slaný návrh adresovaný zdejšímu soudu odůvodnil následovně: „Rodiče byli opakovaně poučováni ohledně rodičovské odpovědnosti, neustále docházelo k vedení rodičů ke zlepšení, nebo alespoň udržení tehdejších rodinných, výchovných či bytových podmínek. Nicméně máme za prokázané, že se situace v rodině v rámci posledních měsíců, či roka nezlepšuje. Již dlouhodobě vnímáme špatné zprávy ze školy, kde je poukazováno zejména na velmi špatnou hygienu, zhoršený prospěch, absenci domácí přípravy atd. Těž si jsme vědomi, že bytové podmínky v rodině se neustále zhoršují. Nicméně aktuální situace co se týče bytových podmínek, je taková, že v domácnosti není zavedena elektřina, voda. V domácnosti nejsou téměř žádné potraviny. Toto vše a více dokazuje poslední sociální šetření, kdy se domníváme, že bytové podmínky jsou již natolik vážné, že mohou ohrozit život

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

nezletilých. Nelze hovořit o podmětném, žádoucím ani vhodném prostředí, ve kterém by se měly nezletilé děti nacházet. Otec se opakovaně schyluje ke lžím, matka v rodině nefiguruje. O jiných příbuzných se rodiče nevyjadřují. Otec dostal již opětovně další šanci na zlepšení situace, přesto dne 26. 11. 2018 podmínky ač byly lepší a snahu otce kvitujeme, stále je situace natolik neúnosná, že se obáváme o ohrožení nezletilých dětí.“

13. Poté, co dne 3. 5. 2024 napadla ve věci obžaloba, přibyla do spisu postupně tři čestná prohlášení zaslaná svědkyní M■■■■ V■■■■, R■■■■ V■■■■ mladším a V■■■■ V■■■■. Všechna tato písemná prohlášení jsou sepsána ve prospěch a na podporu obžalovaného, přičemž je třeba podotknout, že tak jak panují pochybnosti nad motivací směrem k obžalobě, tato prohlášení, jejich počet a forma vzbuzují pochybnost, co bylo důvodem k jejich sepsání a zda šlo o vyjádření upřímná a nezátížená postranními úmysly.
14. K důkazu byly dále provedeny originály dopisů na rozloučenou, které při svém útěku z domova zanechaly na místě I■■■■ a J■■■■ V■■■■. Jde o tři dopisy adresované obžalovanému a jeho matce a sestře. Sestře obžalovaného dívky nechaly tento dopis: „Ahoj teti. Doufám, že se nezlobíš za ten telefon samozřejmě ti ho splatím. Od doby, kdy jsme ukradly těch 40 000,- tak jsem si po nějaké době vzala Aligátor a psala si s klukem, který má dost peněz na to, aby mě uživil a splatil mi dluhy, které mám. Bezťak kvůli tobě a V■■■■, protože kdyby jsi mě do toho nenavezla, tak mám až na nějaké maličkosti čistý štít. Ale nezlobím se, protože díky tomu jsem šťastná a představ si, že tomu klukovi nevádí ani I■■■■ a slíbil, že se i o ní postará. Tak doufám, že i ty budeš mít štěstí a někoho takového najdeš. Díky za zkušenosti.“
15. Matce obžalovaného adresovaly dopis následujícího znění „Ahoj babi, jste jediná, kvůli které jsem tam byla tak dlouho. Nesmíš být smutná nebo našťavaná, protože tohle bylo tvé přání, abych zmizela z baráku. Ale neboj, celou dobu jsem ve styku s klukem a teď jsme u něj. Vždy jsi říkala, ať najdu někoho, kdo mě bude živit. A stalo se. Tomu klukovi ani nevádí I■■■■, tak buď šťastná za nás, že jsme pryč. Splatím ti 50 000,- ve splátkách, stejně jsme vám jen ubližovali a kradli. Tak bude lepší, když to bude takhle. Nezlob se. A berte léky tak, jak máte. Bůh buď s vámi. Mrzí mě i I■■■■, že to takhle dopadlo. Děkujeme za vše, co jste pro nás udělala.“
16. Konečně samotnému obžalovanému dívky napsaly: „Ahoj E■■■■ ☺ Vždycky jste říkali, že jsem srab a posera, že nedokážu to, co M■■■■ a babička si přála, abych od svých 16 let odešla, a tak to nastalo. Od doby, co jsme vám vzali 40 000, tak jsem měla sebráný telefon, ale jak víte, tak já cestu najdu vždycky. Sebrala jsem u babičky Aligátor a celou dobu jsem si psala s klukem a dokonce jsem se s ním scházela vždy, když jste byli v práci a babička nás pustila domů a tobo kluka sralo to, že nemůžu jít s ním, protože jsem nechtěla. Ale další problém, že jste to zjistili, tím myslím ten telefon, tak jsem mu večer psala a on pro mě přijel a I■■■■ to zjistila, tak chtěla jít se mnou. A je mu to nevádí. Tak se máme dobře a vy máte, co jste chtěli.“
17. Z prohlášení školní jídelny bylo zjištěno, že rodina V■■■■ resp. obžalovaný u nich jídla odebíral, přičemž odběr probíhal do čistých plastových nádob odběratelů, které byly během obědů naplněny a připraveny k odběru. K tomuto jídelnímu odpadu bylo přidáno i zbylé přebytekové jídlo přímo z pekáče, například zapečené těstoviny, knedlíky, čočka, hrách, párky, brambory, buchtičky s krémem, které jim bylo také dáno do jejich nádob nebo do nových igelitových pytlů pro vlastní potřebu.
18. K osobě obžalovaného soud zjistil, že dle zpráv a výpisů ohledně přestupkové agendy, nebyl nikdy přestupkově řešen. V opisu evidence Rejstříku trestů sice má 7 záznamů, avšak první z nich je již z roku 1981 a poslední z roku 1994, kdy z žádnému ze záznamů již nelze přihlížet, a proto z pohledu projednávané věci osobou bezúhonnou.
19. Další důkazy v projednávané věci provedeny nebyly, neboť stranami navrhované doplnění již neshledal soud potřebným. Po výslechu klíčových svědků z řad poškozených již byla míra

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

pochybností taková, že navržené důkazy nejsou s to ji rozptýlit v té míře, aby mohly zvrátit rozhodnutí soudu, které ve věci učinil. První skupinu tvořili obžalovaným navržený svědci (jeho sestra, matka), kdy tito již v přípravném řízení vypovídali (podávali vysvětlení) ve prospěch obžalovaného, přičemž rozhodnutí ve věci z pohledu obžalovaného již příznivější být nemohlo. Dále byla obhajobou i obžalobou navržena svědkyně B. (pracovnice OSPOD). Rovněž zde neshledal soud důkazní přínos, který by sám o sobě převážil již provedené dokazování. Současně je třeba zdůraznit, že pro řízení před soudem a také k dokazování byl připojen kompletní opatrovnícký spis vedený u zdejšího soudu ve věci rodiny V. – sp. zn. 42P 464/2008, v němž je chronologicky zaznamenáno vše, co v průběhu let považoval OSPOD Slaný vykonávající v rodině dohled za potřebné sdělit soudu. Daný spis čítá plných 465 listů, přičemž se v něm ani v jednom případě o osobě obžalovaného nehovoří. Současně je třeba zohlednit, že tento byl zpracováván postupně po dobu 17 let a vždy zachycoval čerstvé a aktuální poznatky sociálních pracovníků, které by již nyní s odstupem času nutně podléhaly určitému zkreslení v důsledku většího časového odstupu. Konečně jako nutné k objasnění věci nevyhodnotil soud ani výslechy znalců. Dle názoru soudu jsou již skutková zjištění natolik zatížena pochybnostmi, že je zcela nadbytečné řešit v projednávané věci otázky odborné, příslušející konkrétním znalcům, neboť tyto by byly z hlediska projednávané věci relevantní pouze za předpokladu, že byl skutkový stav zjištěn spolehlivě a bylo možno v téže míře jistoty určit původce protiprávního jednání. Znalecké závěry by na skutková zjištění v rámci projednávané věci představovaly určitou nadstavbu, která je však nepodstatná, pokud panují pochybnosti o tom, zda se stíhané skutky vůbec staly a také ohledně toho, zda ve skutečnosti nečelily děti rodiny V. násilí ze strany jiných osob.

20. Po takto provedeném dokazování a po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že nebylo nade vší pochybnost prokázáno, že se skutky, pro které je obžalovaný stíhán, staly.
21. Samo státní zastupitelství v rámci závěrečné řeči navrhlo zproštění obžalovaného pro skutky, které byly v obžalobě zachyceny pod body 3) a 5), přičemž v tomto směru tak v podstatě panuje mezi stranami shoda, že dané jednání se nepodařilo obžalovanému prokázat. Uvedený závěr vyplývá ze skutečnosti, že zmíněné jednání směřovalo v prvním případě výhradně vůči poškozenému R. V. staršímu, který však při hlavním líčení popřel, že by takovému jednání ze strany obžalovaného čelil (popřel obecně, že by se kteréhokoliv jednání v obžalobě obžalovaný dopustil). S ohledem na fakt, že v přípravném řízení zmíněný svědek toliko podával vysvětlení, neměl soud možnost, jak by pracoval s dřívější výpovědí a jen a pouze výpověď v řízení před soudem představovala procesně použitelný důkaz, který však obžalovaného ve vztahu ke skutku 3) obžaloby zcela vyvinil.
22. Obdobná situace pak nastala ve vztahu ke skutku pod bodem 5) obžaloby, kde jako poškozená figurovala J. V. V rámci jejího výslechu byla tato dotazována, zda kromě její sestry I. kdokoli další čelil obdobným pohrůžkám ze strany obžalovaného, který ji měl hrozit trháním zubů či poléváním vroucí vodou. Poškozená však vypověděla, že když obžalovanému G. pohrozila, že na něho věci ohledně obtěžování řekne na policii, tak nikdy k sexu nedošlo. Nikdy jí ničím nevyhrožoval, byť osahávání a líbání pokračovalo dál. Stran skutku uvedeného pod bodem 5) tak i konkrétní a jediná poškozená podezření o daném jednání vyvrátila, ačkoliv v případě její výpovědi nebylo rozhodně možno hovořit o tom, že by snad obžalovanému stranila. Naopak svědkyně J. V. patřila do skupiny svědků, jejichž výpovědi měly spíše usvědčující charakter.
23. Současně však v řízení před soudem vykristalizovala také svědecká skupina druhá, která obžalovaného naopak vyvíňovala. Nutno ovšem zdůraznit, že tato skupina pocházela rovněž ze skupiny potenciálních poškozených, tj. z rodiny V. Konkrétně šlo o svědkyni M. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

R■■■■ V■■■■ staršího a také R■■■■ V■■■■ mladšího. Všichni tito svědci popřeli, že by se obžalovaný jednání popsaného v obžalobě dopouštěl, přičemž je třeba zdůraznit, že nejde zjevně o skupinu vzájemně domluvenou, neboť svědkyně M■■■■ V■■■■ současně za osobu, která ji a sourozence týrala, označila svého otce – R■■■■ V■■■■ staršího.

24. Pokud pak státní zastupitelství seznalo, že na základě provedeného dokazování bylo na místě vynést odsuzující rozsudek ve vztahu k jednání uvedenému pod body 1), 2) a 4), soud tento názor nesdílí.
25. Soud v projednávané věci vyslechl kromě obžalovaného také v podstatě všechny obžalobou jmenované poškozené vyjma nestaršího syna z rodiny V■■■■ – J■■■■. Již po výslechu těchto osob je nicméně zcela zřejmé, že daná věc je zatížena takovou mírou pochybností o skutkových závěrech obžaloby, že tato nemohla před soudem obstát. Nutno sice dodat, že určitá míra pochybností panuje také vůči obhajobě obžalovaného, avšak i za takového stavu je stále třeba ctít zásadní princip trestního řízení, tj. že pochybnosti svědčí obžalovanému. Obžaloba byla ve věci podána na podkladě toliko a výhradně úředních záznamů o podaných vysvětleních, přičemž všichni slyšení svědci tak poprvé procesně použitelným způsobem vypovídali až v řízení před soudem a s uvedenými vysvětleními nemohl soud nikterak v rámci hlavních líčení pracovat (dotazovat se na případné rozpory apod.). Nelze při tom nezmínit, že také pro obhajobu byla setkání s uvedenými svědky v podstatě první příležitostí, kdy jim mohla klást dotazy a reagovat na jejich výpovědi, což v očích soudu představuje notný zásah do práva na obhajobu. Zásadní z hlediska projednávané věci a učiněného rozhodnutí je nicméně skutečnost jiná a to ta, že již po výslechu šesti svědků z poškozené rodiny V■■■■ má soud zcela zásadní pochybnosti o vině obžalovaného.
26. Pod bodem 1) bylo obžalovanému kladeno za vinu jednání, které obžaloba kvalifikovala jako trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, 2 písm. a), c), d) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit na sedmi poškozených. Pokud pak v řízení před soudem vyslechl z uvedených sedmi osob šest z nich a tři takové počínání obžalovaného vcelku rezolutně popřely, nelze zkrátka dle názoru soudu dospět k závěru o vině obžalovaného, neboť míra pochybností je již zcela zřetelná a matematicky vyjádřeno téměř 50%. Z hlediska výše zmiňované zásady *in dubio pro reo* pak nebylo jiné východisko, než zproštění. Je sice pravdou, že tři svědkyně – J■■■■ V■■■■, L■■■■ V■■■■ a V■■■■ K■■■■ vypovídaly odlišně a jejich výpovědi vinu obžalovaného naznačovaly nicméně soud ve svém postavení nemůže hodnotit důkazy selektivně, brát v potaz pouze ty usvědčující a naopak ty, které hovoří ve prospěch obžalovaného přehlížet.
27. Jistě není neobvyklé, když v trestním řízení nastane konflikt výpovědí – tzv. tvrzení proti tvrzení, přičemž je poté na soudu, aby vyhodnotil, zda některá z protichůdných verzí není do té míry nevěrohodná, že lze přisvědčit verzi druhé za současného odůvodnění takového postupu. V projednávané věci však takovéto východisko soud sestávající z předsedy senátu a dvou přísedících nenalezl. Je pravdou, že svědci, kteří vypovídali ve prospěch obžalovaného současně z jakéhosi blíže neobjasněného motivu měli shodně potřebu zaslat soudu také svá čestná prohlášení, nicméně tato nelze *a priori* interpretovat jako lživá. Pokud na ně byli dotazováni, uvedli, že je psali dobrovolně a o své vůli, nebyli k tomu nikým nuceni či honorováni. Jistě ani takové vyjádření neznamená, že tomu tak nebylo, nicméně důkazně ovlivňování svědku potvrzeno nebylo. Zároveň je třeba zdůraznit, že svědci, kteří přispěli ke zproštění obžalovaného, zjevně nebyli domluveni mezi sebou, resp. toto nepochybně platí o svědkyni M■■■■ V■■■■ a jejím otci. Zmíněná svědkyně nejenže uvedla, že obžaloba je vystavena na lžích dalších členů její rodiny vůči obžalovanému, ale bez skrupulí či větších rozpaků poukázala také na fakt, že ona a její sourozenci sice týráni byli, avšak ze strany jejich otce, R■■■■ V■■■■ staršího a hovořila také o násilí ze strany své matky. Ve chvíli, kdy pak zmíněná svědkyně měla být přítomna v jednací síni právě

se svým otcem, zcela autenticky tento moment neunesla a z jednacích síně utekla, zatímco v přítomnosti obžalovaného krátce před tím vypovídala zcela bez problémů, náznaků strachu či obav. Zjevně tak vůči svému otci svědkyně nechová pozitivní emoce, přesto se s ním ve výpovědi shodla na tom, že se obžalovaný týrá, které je mu kladeno za vinu nedopouštěl. Daná svědkyně pak působila zcela přesvědčivě a autenticky a to včetně již popsaného setkání s jejím otcem. Tento byl jako osoba potýkající se výrazně s alkoholem líčen také dalšími svědky z rodiny. Sám R. V. starší pak jistě pochybnosti vzbuzoval, jelikož sice popřel, že by se obžalovaný týrá, nicméně současně celou situaci v rodině a v rámci života vedle obžalovaného líčil až nápadně pozitivně, a to i ve větší míře, než sám obžalovaný. Ten připustil, že čas od času V. děti „vychoval“, kdy šlo mnohdy o výchovné metody svérázné, avšak současně je nelze označit za týrá, zvláště v rodině, kde jak otec, tak i matka podle všeho fyzické tresty vůči dětem nezřídka používali, a to i za pomoci např. zahradní hadice (sama V. K. toto doznala, kdy v rámci výpovědi také uvedl, že si myslí, že na lavici obžalovaných měla sedět s obžalovaným také ona a její bývalý partner).

28. R. V. starší ve své výpovědi také naznačil, co mohlo stát za obviněními obžalovaného G. Jednak zmínil, že v rámci podání vysvětlení lhal a říkal věci, které mu nakázaly dcery J. a I., přičemž podotkl, že se sám bál kriminálu. Zde nutno opět připomenout výpověď svědkyně M. V., která právě otce označila za hlavního původce násilí v jejich rodině, přičemž je-li taková skutková verze pravdivá (rozhodně nebylo prokázáno, že by nemohla být), logicky by jí znaly také obě starší sestry této svědkyně – J. a I. a mohla by představovat páku těchto mladých žen vůči otci a strachu na jeho straně by se nešlo divit. Míru pochybností stran motivací a autentičnosti jednotlivých svědků, pak ještě dále rozšiřuje obžalovaným naznačená linka, jak si vysvětluje, že pakliže je nevinný, proč byl z jednání, které je mu kladeno za vinu, obviněn. Obvinění vůči obžalovanému poprvé zazněla poté, co I. a J. utekly z domova, k čemuž došlo dne 18. 4. 2022. Tento útěk následoval po dřívějším útěku M. V., která dle vlastních slov byla motivována touhou opustit na dobro prostředí, ve kterém musela žít se svým otcem. Raději než tuto variantu, zvolila diagnostický ústav. Vehementně se při tom nabízí otázka, proč pokud by snad utekla kvůli týrá ze strany obžalovaného a žije dnes zcela soběstačně, měla by jej nyní krýt a to ještě na úkor vlastní rodiny – otce. Vrátime-li se však k útěku z domova I. a J., k tomuto obžalovaný sdělil, že mohl být motivován tím, že dívky byly opětovně přistiženy při krádeži v domácnosti obžalovaného, resp. jeho sestry, které měly ukrást mobilní telefon. To již chtěla rodina obžalovaného G. řešit s policií. Následně však dívky utekly z domu a přišly na policii s tím, že je měl obžalovaný týrat a v případě J. také zneužívat. O této obraně útokem při tom hovořil ve své výpovědi také R. V. starší, který zmínil, že jeho děti měly nenechávat ruce, kradly a pak měly strach z trestu a utíkaly z domova. Když se jeho dcery dozvěděly, že obžalovaný chce jít kvůli krádeži telefonu na policii, už byly dle svědka pryč. Nechaly však zároveň dopisy na rozloučenou, přičemž jejich originály si soud opatřil do spisu, z přípravného řízení byla ve spise neznámo proč žurnalizována toliko jedna z kopií.

29. Dopisy byly adresovány matce obžalovaného, obžalovanému samotnému a jeho sestře. V žádném z dopisů při tom nelze zachytit náznak negativních emocí vůči adresátovi, popř. vůči obžalovanému. V dopisech se píše o tom, že dívky jsou s přítelem J., rodina se o ně nemusí obávat a mají se dobře. Současně však v dopisech zaznívají omluvy děvčat, kdy tyto se zjevně týkají jakéhosi mobilního telefonu a peněz, které slibují splácet, přičemž jde o částky 40 000 a 50 000 Kč. Takto sepsané dopisy nutí klást otázku, proč by je poškozené nechávaly právě obžalovanému, měl-li se na nich dopustit všech za vinu mu kladených skutků, ale současně dopisy svým obsahem důkazně podporují verzi naznačenou obhajobou. Skutečně se z jejich obsahu jeví, že motivace k odchodu z domu, která byla tehdy autenticky zachycena, byla odlišná, než s jakou později I. a J. přišly před policií.

30. Ani svědkyně V. K. svou výpověď nerozptýlila pochybnosti soudu o celé věci. Zásadním momentem při tom bylo to, že tato svědkyně opustila společné soužití se svou rodinou a také obžalovaným již v prosinci 2014, přičemž děti zde nechala, vyjma J., který byl nejstarší a odešel z. jako první. Definitivně pak opustila v roce 2017. Svědkyně nebyla s to soudu přesvědčivě vysvětlit, proč pokud věděla o všem, čemu její děti měly ze strany obžalovaného čelit, nikomu se s tímto nesvěřila. Je pravdou, že svědkyně uvedla, že na lavici obžalovaných měla sedět spolu s obžalovaným a R. V. starším i ona, avšak i toto její vyjádření ve své podstatě oslabuje argumenty obžaloby, která jako původce všeho násilí vůči poškozeným označila obžalovaného a mezi poškozené zahrnula i oba rodiče.
31. Přehlédnout nelze ani výsek komunikace z aplikace messenger mezi obžalovaným, a právě svědkyní K. krátce po útěku J. a I. V. z domova v. V této K. píše po tom, že byla vyhozena z baráku a byl jí zakázán kontakt s dětmi, nemá zájem se s nikým z minulosti setkat a poté dodává: „*A už vůbec nemám zájem po tom co jsem se dozvěděla co jste prováděli mým dětem.*“ Toto vyjádření naznačuje, že se svědkyně o situaci ohledně jejich dětí dozvěděla až po útěku jejich dcer z domova v dubnu 2022 a nikoliv že by o něm věděla od počátku, resp. z doby, kdy sama v žila.
32. Výše již bylo zmíněno, že jediným nevyslechnutým z rodiny V. byl nejstarší syn J. K tomu bylo z opatrovnického spisu zjištěno, že byl hůře zvladatelné dítě, přičemž právě na základě výchovných nedostatků vůči jeho osobě byl v rodině V. zahájen dohled OSPODu a tato byla sledována. Pokud byla výše naznačena velmi silně rezonující skutková linka naznačující týrání dětí jejich otcem, pak ve vztahu k absentující výpovědi J. V. nutno zmínit listinný důkaz v podobě záznamu z jednání u Městského úřadu v Kralupech nad Vltavou, odboru sociálních věcí, školství a kultury ze dne 13. 12. 2013 (žurnalizován na čl. 174 a 175). V tomto je uvedeno následující: „*Dnešního dne telefonovala ředitelka ZŠ praktické Mgr. G. s tím, že potřebují akutně řešit případ žáka 9. třídy J. V. který tuto noc trávil venku. Mají o něj velkou obavu. Chlapec se pokusil o sebevraždu. Od včerejšího dne nic nejdl. Ve škole s ním nejsou problémy, ale chlapec se svěřil, že má velké problémy se svým otcem, kterému utekl z domova. Odmítá se vrátit domů. (...) Ze znalosti pedagogů. žije v úplné rodině, rodiče nejsou sezdáni, matka je D. V. otec R. V. v rodině kromě J. vyrůstají další čtyři mladší sourozenci, sedm let, 4 roky, 5 let, sestra a nejmladší. Matka, je dle pedagogů velmi submisivní, otec působí naopak velmi přísně, jedná se o sociálně velmi slabou rodinu. K osobnímu setkání s otcem nikdy nedošlo, ale to, co vypráví nezl. ve škole, budí dojem až despotismu. Matka byla ve škole 2-3x. Ve škole se nezletilý hodně svěřuje, zmiňuje se o otci, který je velmi přísný. Vádí mu, že mu táta nevěří, sám se vyjadřuje tak, že táta ho od malička nemá rád, že kvůli němu málem umřel. Doma ani moc nejí, nepije, ve škole nechodí na obědy, po vyučování musí ihned domů, jinak táta dělá „kravál“. Včera byla třída včetně J. na výletě. Z výletu se vrátili pozdě. Paní učitelka se pokoušela otci dovolat, aby předešla problémům, které by nezl. s otcem měl. Přesto ke konfliktu došlo a na základě toho nezletilý utekl z domova, spal někde na lavičce před dětským domovem, odtud má kamaráda, který s ním chodí do stejné školy. Domů jít nechce a obává se táty. Nezletilý je v péči psychiatra - pokus o sebevraždu, od dubna do června minulého školního roku s ním do školy jezdila matka a také ho vyžedávala. Taková údajně byla dohoda. Nezletilý nemohl být bez doprovodu, nezletilý se byl na dobrovolném diagnostickém pobytu v SVP Slaný. (...) Následně proveden pohovor s nezletilým za přítomnosti paní ředitelky, když tato se nezletilého dotázala, zdali mu nevadí, že bude přítomna. Nezletilý uvedl, že má velké problémy s otcem, včera se vrátil později domů, než řekl z důvodu toho, že se zpozdil příjezd z výletu. Otec mu začal nadávat, zavřel ho do pokoje, když se ptal, zdali se může jít napít, otec reagoval „Takovej zmrda si nic nezaslouží. Já už si tě pohlídam.“ Ve 23:30 hodin pak nezletilý otevřel okno, vzal si jen nějaké věci a utekl. Nemohl to vydržet. Na dotaz, jak dlouho trvá taková situace doma, nezletilý uvedl, že už dlouho asi osm let. Táta mu nadává bje ho a to i hadicí i rukou. Nezletilý uvedl, že se stalo, že na sobě měl i modřiny, věděla to paní učitelka T. z velvarské školy, ale nijak na to nereagovala. V kralupské škole je spokojený, domů jít určitě nechce. Otec se k němu chová hrubě, nemá ho rád, nyní kvůli němu přestal chodit do práce, aby ho mohl hlídat. Včera mu řekl, „opovaž se přijít pozdě, zpřelámu ti nobu“ Nezletilý sděloval, že i kvůli otci chtěl spáchat*

sebevraždy. Psychiatři to však neřekl. Báł se. Teď je ale přesvědčen, že domů nechce. Když se ptám, zdali někdy otcí řekl, že mu jeho chování vadí, a co cítí, pak sděloval, že on se s otcem o tom bavit nechce, otec by zájem měl. Otec mu i vyhrožuje, že ho dá do děčáku. K matce má silnou vazbu, ta je při něm... ale jak kdy. Táta si s ním vůbec nepovídá, s menšími dětmi si hraje, povídá si s nimi, nezletilý opakuje, že domů nechce. S tátou už nechce mluvit. Nezletilému jsem pak sdělila, co by následovalo, ten začal plakat, že do děčáku nechce, byl by bez mámy, stýskalo by se mu. Pak svou výpověď obrátil, říkal, že táta už ho bije mň, že chce, aby to mohl doma probrat, ale od rodiny nechce. Bylo znát, že nezletilý je situaci zaskočen a deprimován. (...) Posléze byl nezletilý znovu zavolán a za přítomnosti paní ředitelky jsme se mu snažili sdělit, že tedy půjde domů s tím, že pokud bude situace doma pro něj nesnesitelná, tak nebude nikam utíkat. Zavolá na policii a ti se s námi spojí. S tímto řešením nezletilý souhlasil a přijal ho.“ Tento rozsáhle citovaný zápis spadá do období, kdy měl J. V. a v podstatě celá jeho rodina čelit dle obžaloby týrání ze strany obžalovaného. O jeho osobě přesto není v zápisu ani zmínka, zjevně o něm tedy J. V. nehovořil, zatímco o násilí ze strany rodičů referuje opakovaně, zejména pokud jde o otce, přičemž obdobné poznatky o otci nezletilého zjevně měla i škola, kam tehdy nezletilý J. V. docházel. Tato zjištění pak nejenže zcela zásadně obžalobu oslabují, ale současně jen utvrzují podezření, že v rodině V. mohla být situace výrazně odlišná a týrání děti skutečně čelit mohly, nicméně nikoliv ze strany obžalovaného.

33. Stran skutku pod bodem 1) tudíž panují silné pochybnosti nejen skutkové, ale také pochybnosti v rovině motivací jednotlivých svědků, přičemž tyto má soud za natolik zásadní, že se nemohl přiklonit k argumentům obžaloby a vyslovit kategorický závěr o vině obžalovaného, jehož 3 poškození v podstatě označili za nevinného. Nad rámec uvedeného je pak třeba dodat, že obžaloba se v podstatě nezabývala znakem dané skutkové podstaty, soužití ve společném obydlí, kdy rodina V. ve valné většině žila v samostatném domě na pozemku obžalovaného, avšak nikoliv v rámci jednoho obydlí. Tato otázka je nicméně v rámci nynějšího rozhodnutí v podstatě bezpředmětná, jelikož soud k úvahám o právním hodnocení ve své podstatě ani nedošel.
34. Pokud jde o skutek uvedený pod bodem 2) obžaloby, ani tento nemá soud po provedeném dokazování za prokázaný. Je pravdou, že zde poškozená I. V. vypověděla, že v obžalobě popsanému jednání ze strany obžalovaného vystavena byla, došlo k tomu, když obžalovanému přerovnávala autolékárničku, ve které měl schované peníze. Šlo o částku asi 250 000 Kč, což však svědkyně I. V. nevěděla a peníze ukryté v obinadle přendala jinam. Obžalovaný ji však podezíral ze záměrné krádeže a začal jí vyhrožovat, že pokud peníze nevrátí, nalije jí vařící vodu do krku. Do konce už dal vařit vodu. U tohoto incidentu měl být kromě poškozené přítomen také její otec R. V. starší a dále sestra M. V. a bratr R. V. mladší. Ani jeden z těchto svědků však výpověď nepotvrdil. Jak R. V. starší, tak i svědkyně M. V. uvedli, že si žádný takový incident nevybavují. Svědek R. V. mladší vypovídal obecně velmi stroze a nejčastější odpovědí u něho bylo „nevím“, nicméně stále je třeba mít na paměti, že tento je zjevně stále intelektově nezrálý, kdy i při zohlednění jeho věku (stále jde o nezletilého) působil spíše dojmem podstatně mladšího chlapce, pro kterého nepochybně nebyla výpověď před soudem nikterak příjemným zážitkem, kdy však nutno opět připomenout, že variantu čtení protokolu o jeho výslechu z přípravného řízení ve smyslu § 102 odst. 2 tr řádu nebylo možno využít, jelikož takový protokol opatřen nebyl a nezletilý byl k věci poprvé slyšen až před soudem (narozdíl od ostatních nepodával ani vysvětlení na úřední záznam). Paradoxně nejvíce se o tomto skutku rozhovořil obžalovaný, který potvrdil, že skutečně došlo k tomu, že svědkyni I. V. přistihl při tom, kdy mu dle jeho tvrzení ukradla peníze ukryté v lékárničce. Když peníze nemohl najít, začal na svědkyni křičet, chytil ji za límec a řekl jí, ať se těší, pokud se peníze neobjeví. Mezi tím přišel také R. V. starší s ním to obžalovaný řešil a najednou byly peníze na světě. Vyjma výpovědi svědkyně I. V. však žádný další důkaz její tvrzení nepotvrdil a šlo o důkaz zcela izolovaný, kdy opět nutno připomenout i určitou potřebu obezřetnosti při výkladu výpovědi této svědkyně a její sestry, kdy nelze vyloučit, že jisté události na úkor obžalovaného zveličovaly tak,

aby se odvrátila pozornost od jejich chování. Sestře obžalovaného podle všeho ukradly telefon a poté utekly z domu. Za situace, kdy izolovaný důkaz stojí i vedle výpovědí členů vlastní rodiny, již nelze dle názoru soudu hovořit o tom, že by obžalovaný byl z jednání usvědčen a bylo by možno vyřknout rozhodnutí o jeho vině.

35. Konečně ani v případě skutku, který byl obžalovanému kladen za vinu pod bodem 4) obžaloby, neshledal soud důkazní situaci takovou, aby mohla vést k závěru o vině obžalovaného. Konkrétně v tomto případě se měl obžalovaný dopustit trestného činu znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku a to opakovaně v období od roku 2018 do 2022, přičemž v odůvodnění obžaloby je nastíněna frekvence 2-3x týdně. Takto vymezený počet útoků dává přes 400 útoků obžalovaného vůči poškozené. Při takovém množství se pak nutně vkrádá otázka, jak je možné, že o tomto nikdo z rodiny poškozené nevěděl a nikomu se nesvěřila. Jistě si nelze do chování konkrétní poškozené u takto závažné trestné činnosti projektovat vzorce racionálního jednání a chladné logiky. Jde pochopitelně o emocionálně mimořádně zatěžující skutečnost, což ovšem nic nemění nic na tom, že poškozená žila ve společné domácnosti s dalšími nejméně 4-5 lidmi, kteří ani náznakem dané jednání obžalovaného nezaznamenali ba ani nepojali podezření, což je okolnost objektivní a nezávislá na poškozené a jejím subjektivním vypořádávání se s traumatem. Sama poškozená v rámci výpovědi v hlavním líčení popsala, že si na ni obžalovaný sexuálně troul, avšak nikdy svého nedosáhl. Když mu pohrozila policií, ve svém jednání obžalovaný ustal. Proč tuto metodu neuplatnila vůči obžalovanému také v případě, kdy je měl bít, nebyla poškozená schopna ozřejmit. Svědkyně je přesvědčená o tom, že se to nedělo jen jí. Její matka ani sestry (dlužno dodat, že mladší, avšak vizuálně velmi podobně vyhlížející) vy svých výpovědích nic takového neuvedly, byť byly přímo dotazovány, a to i v souvislosti s masážemi, které chodily obžalovanému poskytovat. Všechny shodně uvedly, že tyto nikdy neměly žádný sexuální podtext.
36. Opět tak nastala varianta důkazní nouze, jelikož i svědkyně J. V. vypovídala fakticky poprvé až v řízení před soudem a jen a čistě na základě této výpovědi vyextrahovat závěr o vině obžalovaného tak závažným trestným činem, jakým je znásilnění, by bylo zcela mimo principy a zásady trestního řízení. Je potřeba se pozastavit také nad tím, že obžaloba skutky pod body 4) a 5) zjevně koncipovala na podkladě úředního záznamu o podaném vysvětlení J. V. ze dne 27. 5. 2022. Pokud pak poškozená J. V. v rámci výpovědi při hlavním líčení hovořila pouze o jedné polovině z uvedených skutků a druhou sama vyvrátila, jak je možno brát ji za věrohodnou? Hrozba vytrhání zubů, přivazování či polévání horkou vodou při tom nezní jako cosi banálního, co by člověk dokázal zapomenout, pokud se mu to skutečně stalo a jen si to nevymyslel a nezapomněl, co si vymyslel. Pravda má totižto tu výhodu, že si jí není třeba pamatovat. Nekonzistentnost J. V. soud v daném případě sice hodnotí do určité míry i na podkladě úředního záznamu, nicméně s ohledem na fakt, že jde o postup ve prospěch obžalovaného a z úředního záznamu vychází i obžaloba, nemá ho za nepřijatelný. Již jednou bylo v rámci odůvodnění zmíněno selektivní hodnocení důkazů a jeho nepřijatelnost. K důkazům v trestním řízení není možno přistupovat jako ke švédskému stolu, kdy si hodnotící vybírá jen ty důkazy, které s určitým závěrem konvenují a zbylé nechá bez povšimnutí ležet. Pokud by se soud přidržel naznačené metafor, pak je dokazování spíše jako stravování ve školní jídelně, kde je třeba pracovat se vším, co bylo předloženo, nic nevracet, neselektovat.
37. A propos pokud se odůvodnění dostalo ke školní jídelně, je třeba zmínit, že také tato pasáž skutkového děje, kdy měl obžalovaný nutit poškozené jíst zbytky jídel z jídelen určené pro dobytek byla zřejmě dezinterpretována. Provedeným dokazováním se ukázalo, že zbytky z jídelen sice obžalovaný a rodina V. odebírala, avšak nešlo o zbytky pro dobytek, nýbrž nesněžené obědy, které byly od jídla pro zvířata odděleny v samostatných nádobách a takto se stravoval i obžalovaný či jeho matka, ročník narození [redacted]. Zjevně tedy nešlo o nic neobvyklého a byť

nejde o stravování prvotřídní, je třeba přihlídnout také k sociálním poměrům rodiny V. kdy v tomto kontextu jistě nelze hovořit o jev, který by bylo možno vnímat jako týrání.

38. Vráti-li se soud k výpovědi svědkyně J. V. v řízení před soudem, tato se rozchází s obžalobou, byť byla jejím zásadním podkladem, tj. popírá v určité míře sama sebe. K její podpoře neexistuje žádný další důkaz o vině obžalovaného, vyjma toho, že se poškozená po oznámení celé věci svěřila své matce a sestře I. V. Matka svědkyně, V. K. však ve své výpovědi připustila, že se jí J. V. s pokusem o zneužití ze strany obžalovaného svěřila, avšak když mu pohrozila policií, měl svého jednání zanechat. Svědkyně K. si z výpovědi své dcery vyvodila, že šlo o jeden pokus ze strany obžalovaného. Zjevně tedy svědkyně J. V. okolnosti nelíčila jednotně a opět je otázka proč. Připočte-li si soud i ve vztahu k svědkyni J. V. pochybnosti týkající se její motivace, kdy, ač měla být týrána a opakovaně zneužívána a znásilňována, rozhodla se obžalovanému napsat dopis na rozloučenou, který je uvozený tím, že je jí líto, že to došlo až sem a následuje familiární oslovení obžalovaného přezdívkou „[redacted]“ a smajlík. Zatímco o projednávaném jednání obžalovaného není v dopise ani zmínka či náznak jakýchkoliv negativních emocí vůči obžalovanému, zmiňuje v něm svědkyně, že vzala jakýchsi 40 000 Kč, a když zjistili „to s tím telefonem“ rozhodla se utéct, kdy se k ní přidala i sestra I. V. V kontextu provedených důkazů nemá soud potřebnou jistotu k tomu, aby uzavřel skutkový stav v podobě, v jaké s ním pracovala obžaloba, pročez i pro tento skutek obžalovaného zprostil.
39. Dle názoru soudu již jen všechny zmíněné okolnosti vzbuzují zcela důvodnou pochybnost ohledně skutkového děje, který byl obžalobou kladen O. G. za vinu. Projednávaná věc je zatížena výraznou důkazní nouzí, neboť obžaloba pracovala toliko s úředními záznamy o podaných vysvětleních, což není problematické jen z pohledu práva na obhajobu obžalovaného, ale současně také z pohledu důkazního. Úřední záznamy jsou v řízení před soudem, které tvoří těžiště trestního řízení, použitelné jen velmi omezeně, a velmi snadno může nastat situace, že použity vůbec nebudou a jejich obsah se tak v úvahách soudu nemá, jak odrazit. Právě tato situace nastala také v této věci, což do dokazování vneslo zásadní nejistotu, kterou se již nepodařilo odbourat. Tuto pak pouze podtrhuje opatrovnický zdejšího soudu, z něhož bylo zjištěno, že ani přes 17 let nenastal v rámci dohledu OSPODem okamžik, který by sociální pracovníce přiměl referovat ve vztahu k rodině V. také o osobě obžalovaného. O tomto zjevně nehovořily ani děti, přestože za dané období absolvovaly nespočet různých vyšetření pohovorů s psychology, sociálních šetření a vypovídaly v rámci opatrovnického řízení i před soudem. Děti je pět, což množství podkladů logicky ještě násobí. Pokud by pak měla obžaloba obstát, nutně by bylo třeba akceptovat hypotézu, že obžalovaný po dobu 17 let dokázal udržet svou osobu zcela mimo pozornost všech dohledových orgánů a to za pomoci soustavně příživované pavučiny lží rozkročené na 5 dětí (jinak mnohdy výchovně obtížně zvladatelných) a přinejmenším dva dospělé. Proti této variantě sofistikované lži poté stojí potenciální lež situační dvou nezletilých dívek, které byly nalezeny pár dnů po útěku z domova, při němž v dopisech na rozloučenou hovoří o telefonech, které vzaly a penězích, které ukradly...
40. Soud s ohledem na vše výše uvedené postrádá důkazy, které by jednoznačně prokázaly, že se obžalovaný dopustil kteréhokoliv z pěti skutků, které mu za vinu kladla obžaloba. Z hlavních líčení a charakteru soužití mezi rodinou V. a obžalovaným a jeho matkou, potažmo i sestrou je sice zřejmé, že obžalovaný je osobou přinejmenším velmi svéráznou, což však současně automaticky neznamená, že u něho lze dovozovat vinu za trestnou činnost, která mu za vinu kladena byla.
41. Za této situace je třeba ctít obecně uznávanou zásadu *in dubio pro reo*. Nikoho nelze uznat vinným ze spáchání trestného činu jen na základě určité míry pravděpodobnosti a domněnek týkajících se skutkového stavu, přičemž po provedeném dokazování nejenže má soud pochybnost o tvrzeních,

na nichž stojí obžaloba, ale současně vnímá jako nikoliv nemožnou i alternativní variantu stran případného pachatele.

42. Lze uzavřít, že v případě skutků, při nichž měl spáchat trestné činy týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, 2 písm. a), c), d) tr. zákoníku, ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, vydírání dle § 175 odst. 1, 2 písm. f) tr. zákoníku, nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku, nebylo prokázáno, že by se vůbec staly a soud proto obžalovaného Ottu Grosse obžaloby zprostil dle § 226 písm. a) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 15. října 2024

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu